

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quod diabolus primis parentibus fecit, facere etiam eorum posteris,
quin & bonos Angelos fubinde esse pœnarum ministros.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Coloff. 1. 18. sicut Christum Paulus Primogenitum ex mortuis, & Ioannes Primo-
genitum mortuorum vocat, non solū quod fuerit primus ad
vitam immortalem resurgentium, & ante alios quasi regenitus
beata ista resurrectionis natuitate; sed etiam quod fuerit exemplar,
Princeps & principium istius resurrectionis: ita satan fuit
& sibi, & alijs Princeps, principium & inuentor mortis. Hinc
jure nominatur Rex locistarum, Angelus abyssi, cui nomen Hebraice
Abaddon, Grace autem Apollyon, Latine habens nomen Exterminans.
Numquam Eua tam audax fuisset, ut ad veritum fructum manus
extederet, nisi callida arte eam aggressus esset versipellis serpens.
Primò insidiosè interrogavit, deinde perficitè mentitus est, de-
nique vana scientiarum spe illam pellexit. Cur, inquiebat, pre-
cepit vobis Devs, ut non comederetis de omni ligno Paradisi? Et
cum timorem mortis intentatae audijset obstare inobedientia,
proterè dixit. Nequaquam morte morierintur: & illecebras adi-
cens: Scit enim Devs, quod in quocumq; die comederitis ex eo,
aperientur oculi vestri: & eritis sicut dij scientes bonum & malum.
Hinc fundi nostri calamitas: hæc morborum & mortis est origo.
Inuidia diaboli, qui ferre non poterat, ut ab hominibus vacue
Angelorum sedes re plerentur, consueto calumniatoribus more,
morbum suum D̄o attribuit, quasi hominibus scientiam deorū
inuidideret. Huic ergo omnis mali authori gratias agant, qui im-
patienter ferunt, humanum genu in tantas calamitates inci-
disse.

II.

Tostat. Pa-
ralip. 21. q. 10.

Gen. 12. 25.

Nec satis fuit huic exterminatori, quasi uno iectu omne ge-
nus nostrum sauciasse, idem postea in hunc usque diem tentare
continuauit. Quin etiam ipse Devs dæmonis, tamquam carnifi-
cis ministerio & tortoris opera utitur non solū ad malos varijs
modis puniendos, sed etiam ad ipsos justos probandos & exer-
cendos. Etsi enim etiam boni Angeli siue ad justos, siue ad im-
pios affligendos à Deo adhibeantur, ut, cum utique Angelus san-
ctus femur Iacob percussit, & neruus statim emarcuit; attamen
frequentius est, & communis prouidentia lege sanctum, ut boni
Angeli non nisi temporalis supplicij impiorum ministri sint &
executores, mali autem & temporalis & sempiterni. Hoc autem
est inter bonos & malos discrimen, quod boni quidquid agunt
circa

circa homines, sine odio, & ira, & malitia agant; mali autem cum appetitu vindictæ & libidine puniendi, morbos, mortesque inferant. Cuius doctrinæ author est S. Dionysius scribens: *Nihil malitia sanctorum Angelos contrahere ex eo, quod peccatores puniant.* Et S. Dionys. de diu. nom. c. 4.

D. Augustinus ait: *Sancti Angeli sine ira puniunt, quos accipiunt a eterna legi panierdos.* Idem sentit Theodoretus super illud, *immisio nes per Angelos malos, hos enim supplicij ministros neque naturæ, neque electionis malitiam habuisse dicit, sed non aliter malos vocatos, ac malam diem supplicij diem appellamus.* Quod etiam vult cum Basilio Apollinaris in illud: *Et Angelus Domini perse quens eos.* Nam sanctus utique Angelus erat, de quo dicitur: *Et collocavit ante Paradisum voluptatis Cherubim, & flammœum gladium atq; versatilem ad custodiendam viam ligni vite.* Sancti Angeli, qui subuerterunt Sodomam, qui ceciderunt Assyrios, qui flagellarunt Heliotorum, qui impuros illos Babylonicos senes, apud Danielem, & denique Herodem percusserunt. Itaque verosimile est, ubicumque Angelus Domini, in diuinis litteris, ponitur, bonum Angelum intelligi: licet D. Hieronymus in illa: *Angelum Domini persequens eos, existimat de Angelo malo sermonem esse, quem putat dici Angelum Domini, quia Dominus illum creauit, & Dominus illum habet in potestate.*

Bonis ergo & malis Angelis hominum mala ascribi possunt, quia utrisque Deus utitur tamquam ministris; sed malis præcipue mala nostra adscribenda sunt, non solum, quia malevolè puniunt, verum etiam quia prima origo fuerunt, ut peccatum in orbem terrastum, & per peccatum mors atque incubi mortis ante ambulones intrarent. Accedit, quod non modo Deus eorum operâ ac ministerio sâpe peccatores corripiat, ut per exterminatorum in Ægypto, & per spiritum, qui decepit Achab; & per spiritum malum, qui inuasit Saul, & per Satanam, cui peccatores cruciando tradidit Apostolus; immo, quod etiam per eos solos æternis supplicijs affligat damnatos; sed quod justorum quoque persecutio[n]es & exercitium peculiariter dæmoni demandet. Nam, ut D. Chrysostomus obseruavit, non videtur Deus id munus demandare sanctis Angelis, qui res humanas ex officio procurant, & nostris bonis gaudent, & quodammodo de nostris supplicijs

III.

Exod. 12.
3. Reg. 22.
1. Tim. 1.
1. Cor. 5.

D. Chrysost.
tom. 3. homo
de Ascensione.